

Resumé

Téma povinnosti loajality společníka kapitálové obchodní společnosti je důležitým aspektem pro vymezení většiny povinností členů obchodních společností a je tedy i oblíbeným tématem teorie, jež se často zabývá systematizací povinností členů obchodních společností.

Většina autorů spolu s judikaturou již principu loajality přiznává nemalý význam a chápe tento princip jako výkladové pravidlo, kterým je vhodné interpretovat a poměřovat další povinnosti členů obchodních společností. Princip loajality může mít i funkci regulativní a vyplňovat případné mezery v zákoně, nebo i derogační a zamezit použití pravidel, jež by vedlo k nespravedlivému uspořádání vztahů. Tato práce má za cíl přiblížit na jednotlivých příkladech možnosti aplikace principu loajality v praxi.

Práce je rozdělena do dvou částí, z nichž první má objasnit místo povinnosti loajality společníka v českém právu. V první části je popsáno, jak byla povinnost loajality dovozována před jejím zakotvením v novém občanském zákoníku. Další kapitoly první části se pak věnují platné právní úpravě.

Druhá část práce se zaměřuje na příklady, na kterých jsou demonstrovány důsledky použití nebo nepoužití principu loajality. Z těchto konkrétních projevů loajálního nebo neloajálního jednání členů obchodních společností jsou dovozovány závěry zhodnocující význam povinnosti loajality.

V závěru jsou shrnuty důsledky uplatnění principu loajality v daných případech a konstatován jeho nepopiratelný přínos. Funkce principu loajality jako výkladového pravidla, jakož i funkce regulativní a derogační byly prostřednictvím jejich demonstrace na daných příkladech potvrzeny.